ΑΝΑΣΤ. Κ. Π. ΣΤΑΜΟΥΛΗ
ΤΟΥ ΕΚ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ
ΘΡΑΚΙΚΑ

ΘΡΑΚΕΣ

Gawril I. Kazarow:
(Professor of Ancient History in the University of Sofia):
THRACE
in The Cambridge Ancient History
Cambridge 1930
τ. VIII

σ. 536-546

Υπάρχουν ἄφθονοι μαρτυρίαι (evidence), ὅτι ὁ λαὸς τῶν Θρᾳκῶν διῃρεῖτο εἰς εὐγενεῖς καὶ δῆμον (commons).

Εἰς τὴν διάλεκτον τῶν Θρᾳκῶν οἱ εὐγενεῖς ἐκαλοῦντο Ζιβυθίδες. Μεταξὺ τῶν Δακῶν ἐκαλοῦντο Tarabostesei (πιλοφόροι, cap-wearers), διότι μόνον αὐτοὶ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ φέρουν τὸν «πῖλον» (καλπάκι ἀπὸ κετσέ, felt cap). Ὁ κοινὸς λαὸς γενικῶς ἦσαν ἀγρόται.

Βεβαίως ὑπῆρχεν τάξις δούλων (servile population) ἐν Θρᾴκῃ, ὅπως ἀλλαχοῦ, δὲν ἔχομεν ὅμως ἀναλυτικὰς πληροφορίας περὶ αὐτῶν.

Οἱ Ἕλληνες ἐπρομηθεύοντο (drew) πολλοὺς δούλους ἀπὸ τὸν τόπον τῶν Θρᾳκῶν. Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον οἱ Θρᾷκες ἐπώλουν ἀκόμη καὶ τὰ ἴδιά των τέκνα, ὡς δούλους. Καὶ ἡ ἀπαγωγὴ δούλων καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν δούλων ἦσαν βεβαίως ἀρκετὰ κοινά. Ἐν Ἀθήναις Θρᾷσσαι γυναῖκες συχνὰ συναντῶνται ὡς δοῦλαι καὶ τροφοί (nurses).

Εἰς τὴν νέαν κωμῳδίαν τὰ ὀνόματα Γέτης καὶ ~~Δ~~ Δᾶος (Davus) εἶναι τὰ πλέον συνήθη ὀνόματα διὰ δούλους.

Ἐν Ἰταλίᾳ, δοῦλοι Θρᾷκες ἐμφανίζονται ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς Δημοκρατίας.

Ἐξ αὐτῶν ἐλαμβάνοντο οἱ γενναῖοι gladiators.

Οἱ Θρᾷκες διῃροῦντο εἰς πολλὰς φυλάς.

Ὁ Ἡρόδοτος ἀπαριθμεῖ δεκαεννέα

Ὁ Στράβων εἰκοσιδύο νοτίως τοῦ Δουνάβεως.

Στέφανος ὁ Βυζάντιος ἀριθμεῖ τεσσαράκοντα τρεῖς.

Καὶ φανερὰ (obviously) ὁ ἀριθμὸς θὰ διέφερε κατὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αἰώνων.

Αἱ μεγαλύτεραι φυλαὶ εἶχον πολλὰς ὑποδιαιρέσεις.

Κατὰ τὰς ἀλληλοδιαδόχους μάχας πολλαὶ ἀπὸ τὰς μικροτέρας ἐξωλοθρεύοντο, ἢ ἀπερροφῶντο ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας.

Τὸ βασίλειον τῶν Ὀδρυσῶν εἶχε ἡμι-φεουδαλικὸν ~~μορφὴν~~ χαρακτῆρα. Ὁ λαὸς (the mass of the people) ἐξαρτώμενος οἰκονομικῶς ἀπὸ τὸν βασιλέα (being in economic dependence on the King) καὶ τοὺς εὐγενεῖς.

Ἡ ἐξουσία τοῦ βασιλέως ἦτο ἀπόλυτος.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως τὸ βασίλειον διῃρεῖτο μεταξὺ τῶν υἱῶν του, τοὐλάχιστον ~~ὅταν~~ συνήθως (at any rate when the circumstances were normal).

?

Ἂν οἱ βασιλεῖς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εἶχον μόνιμον διαμονὴν ἀγνοοῦμεν.

Κατὰ τὴν τετάρτην ἑκατονταετηρίδα ἡ πρωτεύουσα ἦσαν τὰ Κύψελα.

Ἐκτὸς τοῦ βασιλέως ὑπῆρχον κατώτεροι (lesser) φύλαρχοι (tribal chiefs), συνήθως μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν του, διῴκουν τὰς διαφόρους περιοχὰς (territories)

Ὑπὸ ἀνισχύρους βασιλεῖς, οἱ ὑποτελεῖς οὗτοι ἄρχοντες (rulers), «παραδυναστεύοντες» ἐγίνοντο τόσον ἰσχυροί, ὥστε νὰ κηρύξουν ἑαυτοὺς ἀνεξαρτήτους.

Ἡ συνένωσις βασιλικῆς καὶ ἱερατικῆς ἐξουσίας συναντᾶται μεταξὺ διαφόρων Θρᾳκικῶν φυλῶν. Οὕτω

Μεταξὺ τῶν Cebreni καὶ Scaeboae ὁ ἔχων τὴν ἱερωσύνην (office of priest) τῆς Ἥρας, ἦτο ἐν ταὐτῷ καὶ πολιτικὸς ἄρχων (ruler of the people).

Εἰς τοὺς Δάκας ἡ βασιλικὴ ἐξουσία εἶχε διαχωρισθῆ ἀπὸ τὴν ἱερατικήν, ὁ Ἀρχιερεὺς (High Priest) ὅμως τοῦ Ζαλμόξιδος, ὅστις ἐλατρεύετο θεὸς καὶ διέμενε εἰς σπήλαιον ἐπὶ τοῦ Ὄρους Cogaeonon, ἔπαιζε σπουδαιότατον ῥόλον ὡς σύμβουλος καὶ βοηθὸς τοῦ βασιλέως.

Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον Ε. 7, οἱ Θρᾷκες βασιλεῖς ἐλάτρευαν τὸν Ἑρμῆν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους θεούς, ὤμνυον μόνον εἰς τὸ ὄνομά του, καὶ ἐθεώρουν αὐτὸν ὡς τὸν προγονόν των.

Τοῦτο, ἡ πληροφορία αὕτη, τὰ ὁποῖα ἀνα-[illegible] ἀναφέρεται εἰς τὰς φυλὰς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι κατῴκουν εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ὄρους Παγγαίου (vicinity), ἐπιβεβαιοῦται ἀπὸ τὰ ἀργυρᾶ ὀκτάδραχμα τῶν Derroni.

Εἶναι πιθανόν, ὅτι οἱ βασιλεῖς τῶν φυλῶν αὐτῶν ἀνῆκον εἰς ἄλλην φάραν (race), διαφορετικὴν τῶν ὑπηκόων των.

Τέλος δέον νὰ ἀναφερθῇ (be mentioned) ὅτι μεταξὺ πολλῶν Θρᾳκικῶν φυλῶν δὲν ὑφίστατο ὁ βασιλικὸς θεσμὸς (kingship did not exist).

Οἱ Θρᾷκες ἦσαν μεγαλόσωμοι, δυνατοὶ (were large, powerfully built men), μὲ ξανθὰ μάλιστα καὶ κόκκινα μαλλιά (with fair or even reddish hair), καὶ δέρμα λευκόν, μαλακὸν καὶ ψυχρὸν (cold). Καὶ εἶχον τάσιν τινὰ πρὸς πάχος (and they had a tendency to put on flesh) (Γαληνὸς Περὶ Κράσεων II ἐκδ. Helmreich).

Ἐχαρακτηρίζοντο εὐθύτριχες (δηλ. εἶχον ἴσια μαλλιά, straight-haired) καὶ ἀκρόκομοι (δηλαδὴ εἶχον εἰς τὴν κορυφὴν ἕνα κόμβον, with their hair dressed in a kind of top-knot). The chin-beard of the Thracians on the Orpheus vase from Gela is characteristic τῶν φυλῶν των, ὅπως καὶ τῶν Δακῶν. Αἱ παρειαὶ εἶναι ἐξυρισμέναι, ἐκτὸς ἀπὸ βραχέων παραγναθίδων (side-whiskers). Ἴδε Τόμον of Plates III, 52, a.

Εἶναι πιθανόν, ὅτι οἱ Θρᾷκες [illegible] ἀρχικὸς τόπος ἀκόμη καὶ κατόπιν μετανάστευσαν εἰς τὴν Χερσόνησον τοῦ Αἵμου.

Εἶναι ἐπίσης πιθανόν, ὅτι εἰς τὰς νέας των ἐγκαταστάσεις (in their new home) ἐπεβλήθησαν (were superimposed) ἐπὶ προγενεστέρου αὐτοχθόνου πληθυσμοῦ, ὅστις ἴσως μᾶλλον μαυρόχρους (upon an earlier autochthonous population which was perhaps of a darker complexion).

Ὁ διπλοῦς πέλεκυς συναντᾶται εἰς τὰ νομίσματα μερικῶν Θρᾳκῶν βασιλέων, καὶ ὁμοίως εἰς τὰς χεῖρας τῶν Μαινάδων.

Εἶναι πιθανὸν ὅτι ὁ διπλοῦς πέλεκυς ἦτο κληρονομικὸν (hereditary) σύμβολον ἐξουσίας τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου τῶν Ὀδρυσῶν.

Μικρὸς ἀργυροῦς διπλοῦς πέλεκυς εὑρέθη εἰς τὸν θόλον-τάφον (tholos-tomb) τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν.

Πολεμικὸν μένος, θάρρος, καὶ στρατιωτικὰ προτερήματα γενικῶς ἀποδίδονται ὡς χαρακτηριστικὰ τῶν Θρᾳκῶν.

Καὶ κατὰ τὴν Β΄ π.Χ. ἑκατονταετηρίδα ἡ Θρᾴκη ἦτο ἀνεξάντλητος (inexhaustible) πηγὴ πολεμιστῶν (fighting men).

Πράγματι, [illegible] ὅλα τὰ ὁποῖα [illegible] δυνάμεις ἱκανοὶ νὰ ἔρχωνται εἰς [illegible] μεταξύ των διὰ τὴν κατοχὴν τῆς χώρας ὅτε ἡ ἐπιθυμία των νὰ στρατολογοῦν μαχίμους δυνάμεις αὐτόθι.

(ἀκολουθεῖ)

(ΘΡΑΚΕΣ)

Υπάρχουν σοβαραί αιτίαι, ότι είναι δυνατόν να εκληφθή ότι την μεγάλην χρησιμοποίησιν Θρακών μισθοφόρων, ιδίως από του Πελοποννησιακού Πολέμου και καθεξής (onwards). Εν Αθήναις επίσης υπηρέτουν εις την οργάνωσιν των ιππέων και πεζών τοξοτών (in the corps of mounted and unmounted bowmen). Θρακικοί πελτασταί και ιππικόν συναντώνται κατά τον Πελοποννησιακόν Πόλεμον, εις τον στρατόν και των Αθηναίων και των Σπαρτιατών εις το Θρακικόν θέατρον του πολέμου. Αργότερα μετέσχον των Μυρίων.

Πολύ σημαντικόν μέρος διεδραμάτισαν οι Αγριάνες και οι Παίονες εις τον στρατόν του Αλεξάνδρου του Μεγάλου, υπηρέτουν ως λογχοφόροι (javelin-men), τοξόται (archers) και σφενδονήται, ως ελαφροί ιππικοί, ιππείς πρόδρομοι σκαπανείς και κατάσκοποι (mounted scouts and pioneers).

Και Θράκες μισθοφόροι εις μείζονας ή ελάσσονας αριθμούς συμμετείχον σχεδόν εις όλας τας μεγάλας μάχας εις τους χρόνους των Διαδόχων και Επιγόνων.

Αρκετά σπουδαίος αριθμός εγκαθιδρύθη ως στρατιωτικοί άποικοι εις Αιγυπτιακάς "κατοικίας".

Ομοίως υπηρέτουν εις τον στρατόν των βασιλέων της Περγάμου, του Αχαιού Σελεύκου και του Μιθριδάτου Ευπάτορος.

Περί του τρόπου καθ' όν επολέμουν οι Θράκες (of the art of war as practiced by the Thracians) πολύ ολίγα γνωρίζομεν.

Ο Αρριανός: Τακτικά ΙΣ΄.6 αναφέρει, ότι οι βόρειοι Θράκες έμαθον τον σφηνοειδή σχηματισμόν (the wedge-shaped battle formation) από τους Σκύθας.